

از کار انداختن روسیه

این راه صحیح تعامل و ارتباط با روسیه نبود و پوتین باید از آنچه در نشست هلسینکی به دست آورده بود بسیار خوشحال باشد و با صدای بلند بخندد. کاندولیزا رایس به من زنگ زد تا بگوید از اظهارنظر درباره نشست هلسینکی خودداری می کند اما گفت: «می دانی جان، پوتین فقط دو شگرد برای رفتار با دیگران می شناسد: یا آنها را تحقیر می کند و یا بر آنها سلطه می یابد و نباید اجازه داد به این شیوه ادامه دهد.» من موافق نظرا بودم. بسیاری از مردم، از مقام های ارشد دولتی از جمله از کلی، پمپئو، کتس و حتی خود من خواستند استعفا فقط سه ماه از فعالیت من در این پست سبری شده بود. مطمئنا در دولت ترامپ همه چیز با سرعت می گذشت!

فصل ششم

دور انداختن پیمان «آی ان اف»

من از همان ایامی که در دولت جورج بوش حضور داشتم، به دنبال این بودم که ایالات متحده را از شر پیمان موسوم به نیروهای هسته ای ماینرِد (آی ان اف) خلاص کنم (براساس این پیمان که سال ۱۹۸۷ و در زمان ریاست جمهوری رونالد ریگان با میخائیل گورباچف رهبر اتحاد جماهیر شوروی امضا شده، دو کشور باید برای برچیدن و حذف موشک های ماینرِد و کوکتابرِد هسته ای خود اقدام کنند). خلاصی از پیمان «آی ان اف» ممکن است بسیار سخت و دشوار به نظر برسد ولی من قبلا هم در چنین وضعیتی قرار گرفته بودم. من با توجه به اینکه به جورج بوش (پسر) کمک کرده بودم امریکا را از پیمان خطرناک، قدیمی و از مُد افتاده کنترل موشک های بالستیک (ای بی ام) بیرون بکشد، می دانستم که در مورد پیمان «آی ان اف» چه باید بکنم. پیمان کنترل موشک های بالستیک در سال ۱۹۷۲ میان امریکا و شوروی امضا شده بود که در نهایت امریکا در سال ۲۰۰۲ و در زمان ریاست جمهوری بوش پسر از آن خارج شد. از نظر من این پیمان، امریکا را از رسیدن به یک سامانه ملی و موثر دفاع موشکی محروم می کرد. نیازی نبود منتظر بمانیم و از این تجربه چیزی یاد بگیریم. از آنجا که یکی از دستاوردهای خوب و قابل توجه اجلاس هلسینکی میان ترامپ و پوتین، افزایش همکاری ها میان شورای امنیت ملی امریکا و روسیه بود، لذا امکان لازم برای گفتگو در مورد «آی ان اف» هم در دسترس بود. به «نیوکلیا پاتروشف» دبیر شورای امنیت ملی روسیه پیشنهاد دادم که در ژنو ملاقات کنیم و او با انجام این ملاقات در ۲۳ اوت موافقت کرد.

ترامپ به چه کسی باخت؟

دونالد ترامپ شکست خورد، با تمام جتجال آفرینی ها، نفرت پراکنی ها، سوءمدیریت ها و از همه مهوتر با تمام جاملطبی ها. دونالد ترامپ آمده بود که برای طولانی مدت بماند اما نتوانست. دونالد ترامپ باخت اما به کرونا، به خودش، به خودش، آنگاه به دولت پنهان و سرانجام به جو بایدن. کرونا که آمد، ترامپ آن را جدی نگرفت؛ با آن به طنز برخورد کرد، آن را «ویروس وهوان» لقب داد، تریق ماده شپونده را توصیه کرد، ماسک نزد، فاصله اجتماعی را نادیده گرفت و نهایتا با راه انداختن کمپین های انتخاباتی پر جمعیت، جان اسنان ها را به خطر انداخت.

سوء مدیریت ترامپ در مواجهه با کرونا، تاکنون جان چند ده هزار امریکایی را به دلیل ابتلا به بیماری کووید۱۹ گرفته است، در حالی که مسئولیت پذیری وی می توانست جان های زیادی را نجات دهد و شغل های بیشتری را حفظ کند. با کرونا، حدود ۵۰ میلیون امریکایی بیکار شدند و نرخ بیکاری از ۳۰،۵ درصد به بالای ۱۵ درصد رسید. ترامپ تلاش کرد برای نجات اقتصاد، جلوی قرنطینه امریکا را بگیرد اما نه اقتصاد نجات پیدا کرد و نه جان اسنان ها. ترامپ ماند و بدترین بحران مدیریتی در تاریخ ایالات متحده امریکا. اما اگر کرونا هم نمی آمد، ترامپ برای برنده شدن در انتخابات می یایست با ترامپ می جنگید، ترامپی با خودش رفتگی افراطی، ترامپی با پر خاشگری افراطی و ترامپی با اعتماد به نفس افراطی. البته ترامپ در سال ۲۰۱۶ نیز هم خودشفته بود، هم پر خاشگر و هم با اعتماد به نفس؛ اما این وصف ها برای کسی که روی صندلی ریاست جمهوری ایالات متحده امریکا نشسته بود، به دردرس بزرگی بدل شد و جنگ با همه را به راه انداخت، چنگی که تیر خالص را به ترامپ شلیک کرد.

این جنگ، جنگ با «دولت پنهان» در امریکا بود. فردی که رمز پیروزی خود در انتخابات ۲۰۱۶ را بُرد با سیستم فاسد و واشنگتن قلمداد می کرد، نتوانست در دوران تصدی ریاست جمهوری، شمشیر و سپر را زمین بگذارد و رهبری همین سیستم فاسد را در دست بگیرد. به همین دلیل با کهنه سیاستمداران، نظامیان، اطلاعاتی ها، وال استریتی ها و رسانه ها وارد دعواهای بی حاصل شد. به همه دولت های جمهوریخواه و دموکرات پیش از خود تاخت؛ قهرمانان حزب خود را به تمسخر گرفت؛ مقامات ارشد جامعه اطلاعاتی را تحقیر کرد؛ نظامیان را به بازی های سیاسی کشاند و رسانه های قدرتمند را «فیک نیوز» و «دشمن مردم» خواند. در این میان، این تاجر کهنه کار نیویورکی، فقط به جلب رضایت وال استریتی ها چشم دوخت غافل از اینکه ابر ثروتمندان، خالق همان سیستم فاسد و واشنگتنی هستند که ترامپ تصوری کرد می تواند با کشیدن سیفون، از دست آنان خلاص شود. ابر ثروتمندان برای پولسازی به آرامش در داخل و خارج از امریکا نیاز داشتند، در حالی که ترامپ آمده بود که آرامش را از همه بگیرد؛ حتی وال استریتی ها که از کنار طرح اصلاح نظام مالیاتی، پول های کلانی را به جیب زده بودند. در این میان، فقط یک گروه شیفته ترامپ بحران ساز باقی ماندند، مردم خسته از وضع موجود که در اوج استیصال از بهبود شرایط، به این سوپرمن زمان، چشم دوخته بودند. ترامپ هم به پشتگر می توده های خشمگین و افراطی، آخرین رابطه ها با «دولت پنهان» را قطع کرد و به مصاف مردی رفت که او را «خواب آلود» توصیف می کرد.

اما همین «خواب آلود» در رقابتی تنگاتنگ و نفسگیر، مردی را که قرار بود تا در قیامت در قدرت باقی بماند، با کسب بالاترین میزان رای در تاریخ امریکا، به زیر کشید. جو بایدن، دونالد ترامپ را شکست داد، اول با تکیه بر کرونا، دوم با استفاده از ضعف های شخصیتی رقیب، سوم با کمک «دولت پنهان» و چهارم با توانمندی های فردی. اکنون به نظر می رسد حتی تلاش های حقوقی ترامپ و حواریونش برای تغییر نتیجه انتخابات پرچالش ۲۰۲۰ را به جایی نبرد. سبقت جویی رهبران جهان برای تبریک به بایدن، حتی پیش از تعیین تکلیف شکایت های تیم حقوقی ترامپ نشان می دهد که قرار نیست عقربه های ساعت به عقب برگردد. این عقربه ها به سرعت در حال حرکت رو به جلو هستند تا به ساعت ۱۲ ظهر روز بیستم ژانویه ۲۰۲۱ برسد، روزی که چهل و ششمین رئیس جمهوری امریکا، جو بایدن سوگند ریاست جمهوری خود را ادا کند؛ حتی اگر رئیس جمهوری شکست خورده نیز نتیجه انتخابات را نپذیرد. با این حال، پیروزی شیرین دموکرات ها در سال ۲۰۲۰ می تواند به شکست تلخی در سال ۲۰۲۴ بدل شود - آن گونه که برای جمهوریخواهان به شکل معکوس در سال های ۲۰۱۶ و ۲۰۲۰ رخ داد - مگر اینکه دولت دموکرات بایدن بتواند از پس کوهی از مشکلات ریز و درشت داخلی و خارجی ایالات متحده برآید؛ مشکلاتی که از کرونا و بیکاری و درگیری های نژادی - هویتی شروع می شود و تا رفیع و رجوع کردن دنیای به هم ریخته از دوران که تازه ای های ترامپ در جهان ادامه می یابد.

- دوشنبه ۱۹ آبان ۱۳۹۹
- سال بیست و ششم
- شماره ۷۴۸۶

نگاه رسانه های آمریکایی

پورتالی

نیویورک دیلی نیوز:

شادمانی

واشگتن پست:

بایدن ترامپ را شکست داد

نیویورک پست:

این است زمان جو!

کاتکتیکات پست:

بایدن برد

نیویورک تایمز:

بایدن ترامپ را شکست داد

سن آنتونیو اکسپرس نیوز:

بایدن برد

رئیس جمهور جدید، امریکا را به کدام سمت می برد؟

برنامه های ترامپ زدایی بایدن

زهره صفاری؛ «زمان احیاد امریکا در فراسپیده است»، این مهمترین وعده ای بود که «جو بایدن» در نخستین سخنرانی اش در جایگاه رئیس جمهوری امریکا خطاب به مردم کشورش داد. اما این تمدان آن چیزی نبود که به دل هاداران خوشحال امریکایی و بسیاری از رهبران جهان که از سیاست های افراط گراییانه «دونالد ترامپ» به ستوه آمده بودند، نشست. رئیس جمهوری منتخب حالا همان طور که خودش نیز بارها گفته تنها نماینده دموکرات هائست و به عنوان رئیس جمهوری امریکا بر نامه هایش را بر جودت

امریکا و بازگرداندن آن به مقام اولی جهان قرار داده است. تأکید او بر اتحاد امریکایی آن هم درست زمانی که «دونالد ترامپ»، سرخورده از شکست با بهانه های نپذیرفتن انتخابات و تحریک طرفدارانش به دنبال تفرقه افکنی در امریکا است، پیام صلح او را در سراسر امریکا و جهان متبلور کرده. به واقع برنامه های بایدن برای عبور از عصر ترامپی و خروج امریکا از انزوای جهانی، همان نگاهی بود که بهرمان جهان را به واکنشی سریع به انتخاب رئیس جمهوری چهل و ششم امریکا واداشت و سیل پیام های تبریک و استقبال از همکاری های دوجانبه آتی را به سوی صاحب جدید کاخ سفید روانه کرد.

به باور کارشناسان، مسیر متفاوت «بایدن» برای احیای امریکا، به نوعی بازگشت به عقب با حذف چهار سال اخیر و ادامه راهی است که «باراک اوباما» ۸ سال پیش از «ترامپ» دنبال می کرد.

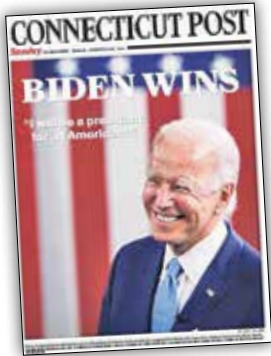
مبارزه با کرونا

بدون شک «بایدن» که از ۲۰ ژانویه (اول بهمن) به طور رسمی وارد کاخ سفید خواهد شد، بر نامه هایش را بر احیای داخلی امریکا

تداوم رقابت ساختاری چین و امریکا

مساله بین امریکا و چین یک مسأله ساختاری بین یک قدرت در حال ظهور با یک قدرت مسلط و تغییر موازنه موجود است. بنابراین با آقای بایدن هم این رقابت ادامه پیدا می کند اما شکل و حوزه های رقابت فرق خواهد کرد. بایدن یک رئیس جمهوری پیش بینی پذیر خواهد بود که دهه ها در حوزه های مختلف با چین کار کرده و آنها نیز بخوبی بایدن را می شناسند. بایدن متمرکز خواهد شد روی پیگیری دیپلماسی چندجانبه

برای رقابت با چین و فشار بر آن خواهد آورد و در همین راستا بر مسائل حقوق بشری متمرکز خواهد شد. در مورد مسائل تجاری و رقابت های اقتصادی نیز به نظر من بایدن به سختگیری های ترامپ اما به شیوه های متفاوت روی خواهد آورد. یکی دیگر از مسائلی که با پیروزی بایدن مورد توجه منطقه پاسیفیک قرار گرفته این است که آیا بایدن به پیمان تجاری فراپاسیفیک با شروط خاص خود امریکا بازمی گردد یا خیر. اما آنچه مشخص است اینکه اگر امریکا به این توافقنامه بازگردد، به لحاظ تجاری رقابت دو طرف در سطح چندجانبه تشدید می شود. این اقدام می تواند با واکنش مثبت و استقبال آسیایی ها بخصوص رقیای چین مواجه شود. رقابت چین و امریکا در دریای چین جنوبی ادامه پیدا می کند. بایدن احتمالا استراتژی ایندو پاسیفیک ترامپ را که در واقع نوعی تکامل استراتژی اوباما بود را با تغییراتی ادامه خواهد داد و در مورد تایوان هم تنش بین دو کشور به نوعی ادامه پیدا می کند. در مورد ایران هم اولویت بایدن این است که چین در اجرای شدن برجام و گسترش آن و در بر گرفتن حوزه های جدید با امریکا همکاری کند. اما باید دید چین چه پاسخی به این رویکرد خواهد داد. چین احتمالا به سیاست چندجانبه گرایی بایدن به صورت گزینشی پاسخ مثبت خواهد داد و برای مثال از بازگشت به پیمان پاریس و برجام استقبال خواهد کرد. در جمع بندی باید گفت رقابت ساختاری چین و امریکا در دوره جو بایدن هم ادامه پیدا خواهد کرد. با این حال باید دید تیمی که بایدن در مورد تعامل با چین تشکیل خواهد داد، متشکل از چه کسانی است و چه سیاست هایی را دنبال می کنند.

سکوت معنادار برخی کشورها به برد «بایدن»

گروه جهان/ پس از اعلام پیروزی «جو بایدن» در انتخابات ریاست جمهوری امریکا و شکست قطعی «دونالد ترامپ»، بسیاری از رهبران جهان به این برد واکنش نشان داده و پیام های تبریک با تمایل به مذاکره و همکاری را برای رئیس جمهور منتخب ارسال کردند اما در این میان شماری از کشورها که در جرگه همپیمانان و مخالفان ترامپ قرار می گرفتند، همچنان سیاست سکوت اتخاذ کردند که به باور کارشناسان تحلیل های متفاوتی نسبت به آن اعلام شده است. به گزارش «الجزیره»، علاوه بر رؤسای جمهوری روسیه و چین، دولت های ترکیه، برزیل و عربستان سعودی نیز همچنان از ارسال پیام خودداری کرده اند و «آندرس مانوئل لویز»، رئیس جمهور مکزیک نیز تبریک پیروزی را به حل مشکلات قانونی کشورش وابسته کرده است. در این بین اما «تائیانهاو» و «اشکست «ترامپ» حامی مهمی را در کاخ سفید از دست داده و این ناراحتی در پیام او به «بایدن» ملموس است. او در پیام خود در حالی که به تداوم همکاری ها با کاخ سفید تأکید داشت، از «دونالد ترامپ» نیز به عنوان یک دوست قدرتی یاد کرد.

محدودیت هاستند. **خروج زعفران از طرابلسی** یکی از مهمترین وعده های «بایدن»، خروج از عصر انزوای امریکا و گسترش روابط جهانی است. گرچه به باور تحلیلگران «فایننشال تایمز»، عبارت «تختست امریکا» اولویت برنامه های رئیس جمهوری منتخب امریکا در چند ماهه ابتدایی را تشکیل می دهد، اما برای ثیل به این هدف وعده داده شده، او با چالش های جدی مانند تقابل با چین، بازگشت به برجام و مذاکره با ایران، از سرگیری روابط با اروپا و همکاری با انگلیس پس از برگزیت روبرو است. بازسازی روابط با هم پیمانان اروپایی که از سوی ترامپ کنار گذاشته شده بودند، یکی از مسائلی است که «بایدن» تمایل زیادی به آن نشان می دهد. شاید او را با پیشینه ایرلندی اجدادش بتوان پرتماثل ترین رئیس

جمهوری امریکا به حوزه آتلانتیک لقب داد و به همین دلیل اقبال زیادی به تریمر روابط با اتحادیه اروپا و همکاری با ناتو دارد. او اما یکی از مخالفان سرسخت برگزیت است و گرچه همکاری با انگلیس در چارچوب اتحادیه اروپا برایش راحت تر است، مجبوره پذیرش شرایط خواهد بود. در مقابل رویکرد او به روسیه آن طور که وعده داده چندان دست و دل بازانه به نظر نمی رسد و نباید انتظار نرمش زیادی از او در قبال کرملین داشت. در عین حال او به آغاز مذاکرات با مسکو درباره تمدید پیمان کاهش تسلیحات هسته ای (نیو استارت) تأکید زیادی دارد. نگاه «بایدن» به خاورمیانه برخلاف «ترامپ» به نوعی تغییر ساختار روابط با این منطقه است. به طوری که او در برنامه هایش در حالی که بازگشت به برجام در صورت متعهد ماندن تهران به تعهدات کنترل

روابط با اسرائیل، اصل استراتژیک امریکا

در سیاست خارجی امریکا یک اصل استراتژیک و فرا حزبی وجود دارد که بنیان آن بر اتحاد استراتژیک با اسرائیل نهاده شده است. امریکا بر اساس این اصل که رویکردی سیاسی- امنیتی برای واشنگتن محسوب می شود، خود را متعهد در قبال حفظ موجودیت و امنیت اسرائیل می داند و در عرصه های مختلف نیز این حمایت را به اثبات رسانده است. در کنار این اصل، رویکرد دیگری که به نظر من بایدن مشترک همه دولت های امریکا فارغ از اینکه کدام یک از دو حزب جمهوریخواه یا دموکرات بر این کشور حکومت می کند، پیشبرد فرآیند صلح خاورمیانه و پایان دادن به بحران فلسطین و مناقشه عربی - اسرائیلی است. بحرانی که از سال ۱۹۴۸ شروع شد و امریکا آن را در در قالب قطعنامه های شورای امنیت و سازمان ملل و

یا رایزنی های دوجانبه دنبال می کند و تا اکنون نیز ادامه یافته و تحولات اخیر در روابط برخی از کشورهای عربی خلیج فارس با اسرائیل نمونه آن است. نکته کلیدی در این راهبرد که با اصل اول همسویی دارد، حفظ برتری اسرائیل در این فرایند سازش با صلح در خاورمیانه است. وجه تمایز دو حزب و تصمیم سازان امریکا در این رویکرد، نگرش آنها در چگونگی نقشه جغرافیایی یک دولت یهودی و برخی اختیارات در بخش هایی از سرزمین هایی اشغالی برای فلسطینی ها و یا ایده دو دولت، چگونگی حل مشکل آوارگان و پناهندگان و اختیارات دولت فلسطینی علاوه بر محدوده جغرافیایی آن در حوزه های نظامی و امنیتی است.

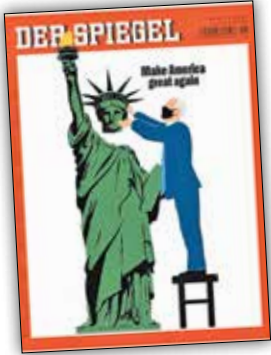
جایوید قربان اوفلی
کارشناس مسائل خاورمیانه

بازداشت

مسسن شریعتی نیا
کارشناس مسائل چین

بازداشت

نگاه رسانه های جهان

اشپگل (آلمان):

امریکا را دوباره بزرگ کند

ساندی استار (کانادا):

یک امید جدید

لو پاریزن (فرانسه):

بایدن از ترامپ عبور کرد

عرب نیوز (عربستان):

رسانه ها بایدن را برنده اعلام کردند

گلف نیوز (امارات):

بایدن برد

ایندپندنت (بریتانیا):

یک طلوع جدید برای امریکا